

Istorijski arhiv Beograda

23. jun 2014.

Сајт новинара Драгослава Симића, дугогодишњег уредника документарног програма Радио Београда 2, аутора више књига и бројних документарних радиофонских дела о људима и збивањима који су обележили XX век, представља Интернет презентацију која обилује професионалним садржајима и великим бројем интересантних аудио и фото документалија. Овде презентовани документи не потичу само из опуса професионалне делатности господина Симића, већ, што је посебно важно нагласити, и из приватних архива, као што су сачуване породичне звучне архиве на српском језику, настале пре и после Другог светског рата. Сајт је конципиран тако што се преко уводне странице, посетилац пребацује на садржај који је визуелно представљен у форми отворене књиге са двадесет рубрика: Информације; Брзо и лако по сајту; Ново на сајту; Моћ радија; Нови пројекти; Туђа писма; Биографија аутора; Поки мајстор; Предавања у Коларчевој задужбини; Пријатељи сајта; „Књиге које говоре“; Гости сајта, Фотографије; Радио емисије из колекције; Радио критика; Породични и тонски архиви; Да ли сте прочитали ове књиге; Промоције; Архив сајта; Кратка прича. Голики број основних рубрика можда ће код посетилаца на почетку изазвати конфузију, али већ после летимичног прегледа, као и помоћу алатке Лако и брзо по сајту, где су у форми лексикона, абecedним редом, дате све одреднице на сајту, постаје јасно да је реч о изузетно вредној и уникатној презентацији на овим просторима. Посебно је похвално да аутор и сарадници улажу напоре и за проналажење историјских извора, па су тако, почетком 2010. године, у немачком тонском архиву пронашли снимак директог преноса сахране краља Александра који преносе немачки репортери са београдских улица. Веома охрабрује чињеница да су се и код нас почеле појављивати овакве Интернет презентације, поготово у светлу сазнања да нове технологије и савремене методе описа историјских извора омогућавају симбиозу материјала похрањеног у званичним институцијама, попут архива, музеја и библиотеке, са документима у приватном власништву, а све то чини један сасвим нови концепт у сакупљању и коришћењу историјских извора.

Слободан Мандић, историчар
Историјски архив Београда